

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώρισι εἰδήσεις.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Πρὸ ἡμερῶν ἀκόμῃ ἐκήρυσσamen ὅτι τὸ ἐν Ἀθήναις τακτικόν μας στράτευμα ἐκινήθη κατὰ τοῦ ἐχθροῦ εἰς Εὐβοίαν, διοικούμενον ὑπὸ τοῦ ἀρίστου συνταγματάρχου, Κυρίου Φαβυιέρου· πλὴν ἐναντίοι ἄνεμοι ἐμπόδισαν ἱκανὰς ἡμέρας τὴν εἰς τὴν νῆσιν ἐκείνην διάβασιν καὶ ἀπόδασιν ἐκ τοῦ Μαγνητός, ὅπου ἦτον συνηγμένον τὸ στράτευμα· ἀλλὰ τέλος κατὰ τὴν νύκτα τῆς 3 πρὸς τὴν 4 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐγινεν ἡ διάβασις. Τὸ ἐκστρατεύσαν σῶμα συνίσταται ἐκ 1000 πεζῶν, 250 ἵππέων καὶ 100 πυροβολιστῶν, καὶ 7-800 πεζῶν ἀτάκτων. Πέποιθότες εἰς τὴν ἀνότητα τοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικῶν, εἰς τὴν μετ' ἐπιμελείας ἀσκήσιν καὶ εἰς τὴν ἐπιθαρσίαν τῶν στρατιωτῶν, προσμένομεν λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκστρατείας ταύτης.

Ἐκ Μεσολογγίου κατ' εὐθείαν νεωτέρα ἐῖδησιν δὲν ἔχμεν· μανθάνομεν ὅμως ἐκ Καλαβρύτων καὶ ἄλλοις ὅτι ὁ πυροβολισμὸς ἐξηκολούθει ἀδιακόπως ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ὁ στόλος ἐκπλέων κατ' αὐτὰς ἐξάπατος θέλει στεγῆσαι τὸν Ἰμπραῖμον τὴν δόξαν τῆς κυριεύσεως τοῦ Βασιλαίου, καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐλάσεως τοῦ Μεσολογγίου.

Ελάθομεν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ, τὰ ὅποια φέρουσιν ἕως 20 τοῦ παρελθόντος μηνός. Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἐπὶ τῆς ἐνεστῶτης δεινῆς τοῦ Μεσολογγίου πολιορκίας φέρει τὸν ἀνθρώπου εἰς ἐκπληξιν. Ἐπιμένει ὁ ἐχθρὸς εἰς τὴν πολιορκίαν, ἀλλ' ἐπιμένονσι καὶ οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν ὑπεράσπισιν καὶ ἀποκρουσιν. Καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος εὐρῆται ὁ ἐχθρὸς γενναίαν ἀντίστασιν ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος, ἀλλ' ἡ ἀντίστασις, τὴν ὁποίαν εὐρῆκεν εἰς Μεσολόγγιον, εἶναι ἀπαράδειγματίστος, καὶ εἰς αὐτὰ τα πολιτευμένα ἔθνη σπανιωτάτη. Κλεισμένοι οἱ Ἕλληνες χρόνον σχεδὸν ἀλόκληρον εἰς ἀδύνατον ἔσαν, καὶ στερημένοι πολεμοφοδίων καὶ πολλάκις αὐτοῦ τοῦ ἐπισυνίου ἄρτου, οὔτε ἀπέκαμον, οὔτε ἐπικύμαυον, ἀλλ' ἀντεστάθησαν καὶ ἀνθίστανται εἰς

πολυάριθμόν, καὶ ἀρθύνως κατὰ πάντα προμηθευμένων ἐχθρῶν καὶ δὲν εὐχαριστοῦνται εἰς ὑπεράσπισιν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξέρχονται τοῦ φρουρίου, καὶ τὸ θανατωτέρον, ξιφῆρεις πολλάκις, ὡς καὶ κατὰ τὴν 16 τοῦ παρελθόντος μηνός. Τὴν μάχην ταύτην ἐξιστορήσαμεν εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθ. τῆς Γεν. Ἐφημερίδος· ἐξιστοροῦσι δὲ εἰς πλάτος καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ εἰς τὸν ἀριθ. 15., καὶ θαυμάζομεν περὶ πόσους τὴν γενναίότητα τῶν ἀθανάτων τοῦ Μεσολογγίου ὑπεράσπιστων.

— Κατὰ τὴν 6 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός ἐφθασεν εἰς Ναύπλιον ἐκ Ζακύνθου ὁ Κ. Δημήτριος Μισούλης, ἐρχόμενος ἐκ Ἀθηνῶν, καὶ κατὰ τὴν 7 ἦλθεν ἐξ Ὑδρας ὁ ναύαρχος Κ. Ἀ. Μισούλης εἰς ἐντάμωσιν τοῦ ἀγαπητοῦ υἱοῦ του. Χαίρει ἡ πόλις τοῦ Ναυπλίου διὰ τὴν παρουσίαν τοιαύτου πατρὸς, καὶ υἱοῦ τρέχοντος ἐνδύως τὸ ἐνδοξὸν τοῦ πατρὸς στάδιον. Ὁ ναύαρχος ἀνεχώρησεν ἐχθὲς εἰς Ὑδραν διὰ νὰ ἐπιταχύνη καὶ προσωπικῶς τὴν ἐκπλευσιν τοῦ στόλου.

— Εἰς τὸν ἀριθ. 40 τῆς Γεν. ἐφημερίδος ἐπαίμεν ὅτι εἰς Ναύπλιον ἐπιστήθη ἐπιτροπὴ εἰς συλλογὴν προαιρετικῆς συνεισφορᾶς παρὰ τῶν πατριωτῶν εἰς βοήθειαν τῶν ἐν Μεσολογγίῳ ἡρώων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐστείλεν ἀνθρώπους καὶ εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαιγος καὶ εἰς ἄλλα τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας μέρη. Οἱ εἰς Ἀθήνας ἀπεσταλμένοι γράφουσι πρὸς τὴν ἐδὼ κεντρικὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ἐσυναΐξαν ἐκεῖ 8900 γρόσια εἰς μετρητά. Ὁ στρατηγὸς Γούρας συνεισέφερε 4000 γρ' καὶ ἡ Κυρία συμεία του ἔδωκε 30 φουστάνελας. Ἐκτὸς τῶν μετρητῶν ἐσυναΐχθησαν 97 φάσια, 30 ὑποκάμισα καὶ 7 βρακκία, 6 κάπτα καὶ 6 ζευγάρια σκαλτζῶν. Δὲν ὑπάρχει παλίτης, ὅστις δὲν γνωρίζει τὰ λαμπρὰ κατορθώματα τῶν ὑπεράσπιστων τοῦ Μεσολογγίου, καὶ ὅλοι γνωρίζουσι τὰ ὅσα δεινὰ ὑπέθεσαν καὶ ὑποφέρουσιν οἱ γενναῖοι ἐκεῖνοι ἄνδρες, καὶ πόσοι ἐταλαιπωρήθησαν καὶ ταλαιπωροῦνται ὑπὲρ πάσης τῆς Ἑλλάδος. Ὅλοι λοιπὸν πρέπει νὰ συνεισφέρωμεν εἰς βοήθειαν καὶ παραινῶν αὐτῶν, δεικνύοντες διὰ τῆς προαιρετικῆς ταύτης συνεισφορᾶς ὅτι δὲν εἴμεθα καὶ ἀγνοῦμεν.

Ο ἐντιμώτατος Κύριος Ἐμ. Ξένος, ὅστις ἀνεδείχθη πολλάκις ἐκ τῶν πραγμάτων πατριώτης εἰλικρίνης, παραιτήθη ἀπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς τόπων ἐπεχούσης θαλασσίου δικαστηρίου, τῆς ὁποίας ἦτον μέλος καὶ πρόεδρος· διότι αἱ πολλαῖ του ἄλλαι ἀσολῖαι καὶ ὑποθέσεις δὲν τῷ ἐσυγχωροῦσαν. Ἡ Διοίκησις δὲν ἤθελε δεχθῇ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ, ἐὰν Κ. Ξένος δὲν ἐπέμενεν εἰς τὴν ζήτησιν αὐτῆς, καὶ ἐκ τοῦ ἐπομένου ἐπισήμου γράμματος δῆλον γίνεται.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα,

Πρὸς τὸν Κύριον Ἐμ. Ξένον.

Ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου ἀναφορά σου, διὰ τῆς ὁποίας παραιτεῖσαι ἀπὸ τῆς ἀντὶ θαλασσίου δικαστηρίου ἐπιτροπῆς.

Ἡ Διοίκησις, Κύριε! γνωρίζουσα τὸν πατριωτισμὸν, καὶ τὴν ἀξιοτήτά σου, καὶ ὅποια πραγματικῶς ἀπέδειξας καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς προεδρίας σου εἰς τὴν εἰρημέτην ἐπιτροπὴν, δὲν ἤθελε δεχθῇ τὴν παραίτησίν σου, ἐὰν δὲν ἔβλεπεν ὅτι τὴν ζητεῖς ἐπιμῶνως. Μ' ὅλον τοῦτο πεπεισμένη εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν σου εἰς τὸ νὰ δουλέης τὴν πατρίδα, δὲν ἀμφισβᾷ ὅτι θέλεις φανῇ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ κατ' ἄλλαν τρόπον χρήσιμος εἰς αὐτήν.

Ἐν τούτῳ κοινοποιῶσά σε ἐπισήμως τὴν εὐχαρίστησίν της διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν σου ἐλπίζει ὅτι θέλει λαμβάνει αἰτίας συνεχῶς νὰ ἐπαινῇ τοιούτοτρόπως τὸν ὑπὲρ τοῦ κοινῆ καλοῦ ζήλόν σου, καὶ τὴν ἀφοσίωσίν σου εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 3 Μαρτίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Κουντουριώτης.

(Τ. Σ.) Γκίκας Μπότσης.

Ἀναγνώστης Σπηλιωπάκης.

Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ἀ. Μαυροκορδάτος.

Πρὸς τὸν συντάκτην τῆς Γεν. ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ἤθελον, νομίζω, μὲ κατηγορήσει, ὅσοι καὶ ἐπιστολὴν γνωρίζουν τὸν περὶ τοῦ ὁποίου μέλλω ὀλίγα ἐφεξῆς νὰ εἶπω, ἂν τὴν στέρησιν αὐτοῦ θεωρήσω ὡς ἐκ τῶν κοινῶν μας ἀτυχημάτων.

Τὴν τελευταίαν τοῦ παρελθόντος φεβρουαρίου ἐτελένησεν ὁ στρατηγὸς καὶ χρηστὸς πατριώτης Εὐαγγέλης Πανᾶς (*). Ὁ ἄριστος οὗτος πατριώτης ἐστάθη ὁ πρῶτος, ὅστις πραγματικῶς ἐκίνησε καὶ ἔφερεν ἐκ Κεφαλληνίας τοὺς συμπατριώτας μας Κεφαλήνας, νὰ συνα-

γωνισθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς κοινῆς πατρίδος. Περίπου τοὺς 250 ἐξ αὐτῶν ἐφωδίασε μὲ ἰδιά τὸν ἑξοδα εἰς μάχην, τῶν ὁποίων γενόμενος ἀρχηγὸς καὶ πορευθεὶς κατὰ τῶν Λαλαίων συνεκρότησε μὲ τοὺς παρευρεθέντας ἐκεῖ τότε ἐκ τῶν ἀδελφῶν Πελοποννησίων ἐκείνην τὴν περίφημον ἐν Λάλα πρώτην σημαντικὴν κατὰ τὴν Πελοπόννησον μάχην, εἰς τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας παρευρισκόμενος αὐτὸς πάντοτε ἐπὶ τῶν κανονιστάσεων (τὰ ὅποια μὲ ἰδικά του κανόνια ἔστησε), καὶ ἐνθαρρύνων καὶ πρῶτος κινδυνεύων ἐβίασε μετὰ τῶν γενναίων ἐκείνων συμμαχητῶν τοὺς τολμηροὺς Λαλαίους μὲ τὸν Ἰσοῦδ-πασσάν καὶ Πατραίους νὰ ὑποχωρήσωσιν εἰς τοὺς ὀλίγους Ἑλληνας τὰ νικητήρια, καὶ μὲ μεγάλην ἀσχύνην νὰ καταφύγωσιν εἰς Πάτρας· ἡ δὲ ὡσαύτα δέσις τοῦ Λάλα μὲ πῦρ ἐν αὐτῇ ὄχυροὺς πύργους ἐμεινεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν νικητῶν. Ἡ νίκη αὕτη συνεισέβαλε καθ' ὑπερβολὴν εἰς τὰ πράγματα τῆς Πελοποννήσου καὶ γενικῶς τῆς Ἑλλάδος· ἐπεὶ δὲ ἡ δύναμις τοῦ Λάλα, τὰ πρῶτα φέρουσα διὰ τὴν ἀνδρεία καὶ τόλμην μεταξὺ ὅλων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ἐχθρῶν δυνάμεων, ἂν τότε δὲν ἐσθείρετο καὶ πρώτη, τίς οἶδεν ὅποια ἀποτελέσματα ἤθελε φέροι εἰς τὴν σειράν τῶν ἐν Πελοποννήσῳ κατορθωμάτων τοῦ πρώτου ἔτους.

Πολὺ πρέπει νὰ εὐγνωμονοῦν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν αἰκογένειάν του ἰδίως οἱ ἀδελφοὶ Πελοποννησίοι, καὶ δὲ ἀμφισβᾷ ὅτι θέλουν δεῖξει τὴν εὐγνωμοσύνην των εἰς τὸν υἱὸν του, τοῦ ὁποίου, διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ταῦτας ὠφελείας, τὰ ὑπάρχοντα ἐδήμευσεν ἡ Ἰονικὴ Διοίκησις, καὶ δύο πλοῖα κατεβάρησαν ἐν τῷ λιμένι τῆς Κεφαλληνίας.

Τὸ ἐκ τῆς ἀκαταστασίας τῶν πραγμάτων τοῦ αὐτοῦ τῆς ἀνεξαρτησίας ἔτους ἀνοικτούμετον διέλυσε καὶ τὸ σῶμα τοῦτο· ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς οὗτος Ἕλλην μὲ ὅσους τῶν συμπατριωτῶν του τὸν ἠκολούθησαν μετέβη εἰς τὴν πολιορκίαν Τριπολιτζᾶς, ἐκεῖθεν εἰς Νεόκαστρον, καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας ἐκστρατείας κατὰ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, χωρὶς νὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ ν' ἀγωνίζεται ὅπου αἱ περιστάσεις τὸν ἐπροσκόλουν. Μὴ ὦν δὲ αὐτόχθων, ἀφοῦ κατεδάφνησεν ὅτι εἶχε, στερούμενος τῶν ἀναγκαίων μέσων, ὡς οἱ πλείονες τῶν ἀγαθῶν, διὰ τὴν κακὴν καὶ ἰδιωτελὴ τῶν πραγμάτων διευθέτησιν, δὲν ἠδύνατο νὰ δεικνύῃ ὅσον ἠσθάνετο διὰ τὴν πατρίδα, οὔτε ὅσον ἦτον ἱκανὸς καὶ ἐπεθύμει νὰ τὴν ὠφελῇ. ἀλλ' ἐβιάζετο νὰ ἐφυσυχάζῃ καὶ μὴ δέλων, ὡς ἀπλοῦς πολίτης, μὲ μεγίστην ὑπομονὴν καὶ πραότητα. Διωρίσθη ἐσχάτως εἰς Νεόκαστρον φρούραρχος, καὶ διαταχθεὶς παρὰ τῆς Διοικήσεως ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν πολιορκίαν Πατρῶν, ἐξεπλήρωσε καὶ ἐνταῦθα τὸ χρέος τῶν μὲ πειθαρχίαν καὶ τόσῃ φρονήσει, μ' ὅσῃν ἐκοσμοῦντο καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρεταὶ τῶν.

Τοῦ χρηστοῦ τούτου πατριώτου τὸ παράδειγμα ὅς μιμηθῶσιν ὅλοι, καὶ μάλιστα ὅσοι ἔχουν κλίσιν πρὸς τὴν στρατιωτικὴν δόξαν. Αὐτὸς ὄχι μόνον ἀνδρείως ἠρίστευσεν εἰς τὰς μάχας· ὄχι μόνον κατεφρόνει μὲ φρόνησιν τοὺς ἐχθροὺς κινδυνεύων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας

(*) Ἐτάφη τὴν αὐτὴν ἡμέραν μὲ τὰς ἀντικείμεναις ἐπικηδείαις.

απὸ τὰ στόματα τοῦ Νείλου. Εἰς τοὺς φιλέλληνας ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων θέλει δώσει εὐχαρίστησιν. Αἱ ἐρίδες τῶν ἀρπάγων καὶ δυναστῶν τῶν Ἑλλήνων εἶναι εἰς αὐτοὺς πλεονέκτημα, τὸ ὅποῖον ἡμπορεῖ τρόπον τινα ν' ἀντισταθμίσῃ μὲ τὰ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν διχονοιῶν προελθόντα κακὰ καὶ ἐπειδὴ φαίνεται ὅτι ὁ Ἰμπράῆμ δὲν κάμνει τόσον ταχέως προόδους πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κατακτήσεων του, εἰς ὅσον ταπεινὴν καὶ ἀθλίαν κατάστασιν καὶ ἂν εὐρίσκεται ὁ δυστυχὴς οὗτος λαὸς, ἔχομεν ὅμως κάποιον λόγον νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡμπορεῖ μ' ὅλον τοῦτο ν' ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τὸν ζυγὸν, κατὰ τοῦ ὁποῖου μὲ τὴν ἀνδρείαν ἐπολέμησε. "Ενθερμὸς συνέργεια τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διπλωματικῶν ἡδύνατο νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς αἴσιον τέλος. Ἡ γενικὴ εἰρήνη εἶναι πολλὰ πιθανὴ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης, καὶ προβλέπονται ἀγαθὰ ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν της.

(Liverpool Courier, 28 Ἰανουαρίου.)

Τὴν 10 Φεβρουαρίου.

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος Times.

Ὁ δούξ Βελιγκτὼν ἀνεχώρησε διὰ τὴν Πέτρούπολιν τὴν παρελθούσαν τετάρτην τὴν νύκτα. "Οτε ἐσχάτως περὶ αὐτοῦ ὠμιλήσαμεν ὡς ἐκλεχθέντος διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο (mission), εἰπομεν ὅτι σπουδαιότερόν τι παρὰ τὰς ἀπλᾶς ξηρὰς αὐλικὰς εὐχὰς ὡς πρὸς τὸν νέον αὐτοκράτορα Νικόλαον διὰ τὴν ἀνάστασίν του εἰς τὸν θρόνον, ἐπαρακίνησεν αὐτὸν νὰ ἐπιχειρησθῇ τὸ παρὸν ταξείδιον. Τώρα δὲ δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ταύτην μὲς τὴν ἀγγελίαν, καὶ νὰ εἰπώμεν ἀπὸ ἀξιωματικὴν πηγὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι δίδομεν τὴν μεγαλητέραν πίστιν, ὅτι σπουδαία πολιτικὴ διαπραγματεύσις, καὶ ὅχι αὐλικὴ ἀπλὴ συνήθεια κινεῖ τὸν ῥηθέντα δούκα νὰ ἐπιχειρησθῇ τὸ παρὸν ταξείδιον. Ἡ διόρθωσις τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος ἐγένεν ὑποκείμενον βαρύτερον μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ τῶν συμμάχων αὐτῆς, καὶ εἶναι ἤδη πασίγνωστον, ὅτι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς Αὐτοκρατορίας, ἀβέβησαν πᾶντες οἱ δυστυχεῖς. Ἕλληνες εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀποτελεσμάτων μιᾶς ἄλλης ἐκστρατείας ὡς ἐκ μέρους τῶν Γούρκων, εἰς τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἐπαλέμησαν μὲ ἐκδοσιν. Ὁ μέγας ἐνθουσιασμὸς τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων πρὸς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων, ὅστις ἀνεχαιτίσθη ἀπὸ τὸν πρῶτον αὐτοκράτορα, δὲν χαλινώνεται τώρα εὐκόλως ἀπὸ τὸν διάδοχόν του καὶ ὁ Νικόλαος, ἀποδίδων τὰ τελευταῖα συμβάλλοντα τῆς ἀποστασίας καὶ σφαγῆς εἰς Πέτρούπολιν εἰς τὸν ἐθνικισμὸν τοῦτον, ἐκαιοπαύσῃ εἰς τοὺς συμμάχους του, ὅτι τὸ μόνον μέσον διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸν ἐπικείμενον εἰς τὸν ἑαυτοῦ του καὶ τὴν Ῥωσικὴν διοίκησιν κίνδυνον εἶναι νὰ ἀνακαταβῇ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα πρὸς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων. Ἐὰν οἱ σύμμαχοί του δὲν συνεργήσωσιν εἰς τοῦτο, ἀναγκάζεται μῖνος του νὰ ἐπιχειρησθῇ τὸ μέγα τοῦτο ἐπιχείρημα, καὶ ὅταν τὰ

τῆς φιλευθροπίας χρέη ἐκπληρωθῶσιν, ἡ φιλοδοξία δὲ εἶναι δυνατόν νὰ κρατηθῇ. Διὰ τοῦτο, πρὸς ἀποφυγὴν γενικοῦ πολέμου, τὸν ὁποῖον τὸ κίνημα τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων κατὰ τῆς Τουρκίας ἤθελεν ἀποτελέσει, ὁ δούξ Βελιγκτὼν ἔλαβε πληρεξουσιότητα, διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν συνέργειάν μας, εἰς τὴν ἀμέσῃ καὶ παντελῇ ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος. Τοιοῦτον καὶ τόσον σημαντικὸν μῶνον πρᾶγμα εἰ δυνατόν νὰ παρακινήσῃ τὸν δούκα νὰ ἐπιχειρησθῇ τοιοῦτον ἐπιμύχθου ταξείδιον εἰς τὴν παρεῖσαν δεινὴν ὥραν τοῦ χειμῶνος, καὶ ἀθνη κατὰττασιν τῆς ὑγείας του. Ἐὰν ἡ Ῥωσσία καὶ Ἀγγλία μὲ εἰλικρίνειαν ἐνώσωσιν εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα, καὶ ἡ Γαλλία συνεργήσῃ, ὡς δὲν ἀμφισβᾶλλεται, τότε κἀνὲν ἐμπόδιον δὲν δύναται νὰ ἀπαντήσωσιν ἀπὸ μέρους τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Βιέννης.

Ἐκ Παρισίων, 25 Ἰανουαρίου.

Ἐπὶ τὰ εἴκοσι πέντε ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου συνεσωματώθησαν μὲ τὴν αὐτοκρατορίαν τῆς Ῥωσσίας αἱ ἐξῆς ἐπικράτειαι: Ἡ ἐπαρχία τοῦ Βυαλιστόκ, τὸ μέγα δουκάτον τῆς Φινλανδίας, ἡ Βεσσαραβία, αἱ Περσικαὶ ἐπαρχίαι, ἐκτεινόμεναι ἕως τῶν παταμῶν Ἀράξου καὶ Κούρ, καὶ τὸ παρὸν βασίλειον τῆς Πολωνίας.

Διάφοροι Γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἀνήγγειλαν νεωστὶ ὅτι τὰ εἰς τὰ σύνορα τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας εὐρισκόμενα Αὐστριακὰ στρατεύματα εἶχαν σημαντικὴν αὐξησθῇ. Αἱ τῆς Βιέννης ἐφημερίδες λέγουσι ὅτι διὰ τὰς ἐνεστώσας κρίσιμους περιστάσεις ἡμπορεῖ νὰ παρεξηγηθῇ τὸ κίνημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀπαραιτήτως ἀπαιτεῖτο διὰ τὴν νοσῶσιν κατὰστασιν τῶν δύο ἡγεμονιῶν, Μολδαβίας, καὶ Βλαχίας, ὅπου ἡ παλαιὰ κάμνει μεγάλην φθοράν. Ἡ αὐξήσις αὕτη, προσδίδουσι, περὶ πλεον. δὲν εἶναι εἰμὴ ἀπὸ 5000 μόνον ἀνθρώπων.

7 Φεβρουαρίου.

Γράμματα ἐκ Βουκουρεστίου ἀναγγέλλουν ὅτι σάματα τινὰ Κοζάκων ἀποσπασθέντα ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοπέδου διέδωκαν τὸν Προὔττον χωρὶς διαταγῆς, καὶ ἐφέρθησαν πολέμιως κατὰ τῶν Τούρκων.

Κατασκευάζονται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὰ διάφορα τῆς Ἀγγλίας ναυπηγεῖα τὰ ἐξῆς πολεμικὰ πλοῖα: ἑπτὰ ἐννέα τρίκροτα ἀνὰ 100 ἕως 120 κανονίων ἑξὲς διατὰ ἀνὰ 80 ἕως 84 κανονίων τρία ἀνὰ 53· εἰκοσι φρεγάται ἀνὰ 46· πέντε μικραὶ φρεγάται ἀνὰ 28· κτὰ κορβέται ἀνὰ 18· τριάκοντα καὶ μία κορβέται ἀνὰ 20· ἐν κώττερον καὶ ἑπτὰ βομβάρδια. Τὸ ὅλον ὅσον κοντα ἑξήκως πολεμικαί.

(Gazette Times)

της πατρίδος, ἀλλ' ἦτον σεμνὸς τὰ ἔθνη, τιμιώτατος ἢ τὴν διαγωγὴν, φρόνιμος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, καὶ εὐλκιρινέστατος φίλος· ἡγάπα χωρὶς ἰδιοτέλειαν τοὺς καλοὺς, ἀπεστρέφετο τοὺς μοχθηροὺς, καὶ οὐκ ἠδύνατο νὰ τὸν ὠφελήσῃ· στερούμενος δὲ ἐπαπονεῖτο, ἂν καὶ ἔβλεπεν ἄλλους ἀπολαμβάνοντας διὰ τὰς θυσίας ἐκείνου. Ἐν συντόμῳ δὲ εἰς τὸν ἔμπορει τις νὰ ἰδῇ ὅλα τὰ χαρακτηριστικά τοῦ μεγαλοῦ καὶ ἐναγέτου πατριώτου. Διὰ ταῦτα νομίζω καλὸν αὐτόχημα τὴν στέγησιν τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὁποῖος κατὰ δυστυχίαν ὀλίγους ἡ πατρίς ἔχει, καὶ τοὺς ὁποίους ἡ ἱστορία μόνη δίδει μᾶς κάμει γνωστῶν, ἐπειδὴ δὲν λέγω ὅτι δὲν εὐρίσκονται καὶ καλεῖσθαι δὲν φαίνονται ὅμως σήμερον.

Ἐκ Ναυπλίου τῇ 8 Μαρτίου 1826.

Στ. Α. Βαλιάνος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Πολωνίας.

Κατὰ πᾶς ἐκ Βαρσαδίας εἰδήσεις, ὁ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Νικόλαον ὅρκος πίστεως ἐδόθη τὴν 2 Ἰανουαρίου ἀπὸ τὰ τῆς φρουρᾶς στρατεύματα καὶ ἀπ' ὅλας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ φρουρίου ἐκείνου. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ μέγας δούξ Κωνσταντῖνος ἄφησε διὰ πρώτην φοράν τὴν σημαίαν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου καὶ ἐδέχθη προσωπικῶς διὰ τὸν αὐτοκράτορα ἀδελφόν του τὸν ὅρκον τῶν Ῥωσικῶν συνταγμάτων τῶν φυλακῶν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐφάνη τὸ ἐξῆς αὐτοκρατορικὸν ἔγγραφον, ἰδίως ἀναφερόμενον εἰς τὴν Πολωνίαν.

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας τοῦ βασιλείου τῆς Πολωνίας.

« Ἡμεῖς, Νικόλαος Α'. ἐλέω Θεοῦ αὐτοκράτωρ παστὴρ τῶν Ῥωσικῶν, βασιλεὺς τῆς Πολωνίας, κτλ. πρὸς ὧς ἀνήκει, δηλοποιούμεν.

« Κατὰ τὸ Α'. καὶ Γ'. άρθρον τοῦ Συντάγματος, τὰ ὁποῖα διορίζουν ἀναλλοιώτως τὴν ἑνωσιν τοῦ βασιλείου τῆς Πολωνίας μετὰ τὴν Ῥωσικὴν αὐτοκρατορίαν, καὶ τὴν διαδοχὴν τοῦ θρόνου κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν.

« Διατάττομεν,

« Ἡ κατὰ τὴν 24 τοῦ ἐνεστῶτος ἐκδοθεῖσα παρ' ἡμῶν πρὸς ἅπαντας ἐν γένει τοὺς ὑπηκόους μας διακήρυξις ἀφορᾷ ἐπίσης καὶ τὸ τῆς Πολωνίας βασίλειόν μας. «Ὅθεν διατάττομεν τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐκείνης διακηρύξεως, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν αὐτῇ περιλαμβανόμενων ὡς πρὸς τὸν δοτέον ὅρκον τῆς πίστεως καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναστάσεώς μας.

« Πολωνοί! Σᾶς ἐγνωστοποιήσαμεν ὅτι ἡ ἀμετάκλητος μας ἐπιθυμία εἶναι, ἡ διοίκησίς μας νὰ γί-

νη ἀκολουθία τῆς διοικήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ εὐκλεοῦς αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Α'. καὶ διεκηρύξαμεν ὡσαύτως ὅτι θέλουν διατηρηθῇ αἱ παρ' αὐτοῦ δοθεῖσαι εἰς ἡμᾶς διατάξεις. Ἐπομένως ὁρκιζόμεθα καὶ ὑποσχόμεθα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, νὰ φυλάξωμεν τὸ σύνταγμα καὶ νὰ διατηρήσωμεν τὴν φύλαξιν τοῦ με ὅλην τὴν δυνάμιν μας.

« Ἐπικαλέσθητε ἐφ' ἡμᾶς τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ βοηθήσατέ μας διὰ νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰ εἰς ἡμᾶς ἐμπιστευθέντα δυσβάστακτα χρέη, μετὰ τὴν ἀφοσίωσιν ἐκείνην καὶ ἐμπιστοσύνην, τὰς ὁποίας περιμένομεν ἀπὸ σᾶς, ὡς πολίτιμον κληρονομίαν τοῦ μεγάλου μονάρχου, τὸν ὁποῖον ἐχάσαμεν· καὶ ἐστὲ πεπεισμένοι ὅτι, τρέφοντες περὶ ὑμῶν τὰ αὐτὰ μετὰ τὸν προκάτοχόν μας φρονήματα, θέλομεν σᾶς δίδει πάντοτε ἐπίσης εὐνοϊκῶς τεκμήρια τῆς εὐλκιρινότητος καὶ πραγματικῆς ἡμῶν ἀγάπης.

(Ὑποσχμ.)

« Νικόλαος

« Ἐδόθη κτλ. τὴν 25 Δεκεμβρίου 1825.

Ἐκ Λονδίνου, 12 Ἰανουαρίου.

Σήμερον τὸ πρῶν ἐλάβομεν πολὺ ἀξιολόγους εἰδήσεις ἀπὸ τοῦ φακέλλου τῆς Τουρκίας διὰ γραμμάτων ἀπὸ τῆς 10 τοῦ παρελθόντος μηνολογημέων. Τρεῖς μεγάλοι Τούρκοι ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν μητρόπολιν τὸ πρῶν τῆς 10 Δεκεμβρίου ὡς ἐπὶ πρεσβεῖα πρὸς τὴν Πελοπόννησον. Ὁ Νιγιλὴν-ἐφέντης, ὁ Τσιαούσμπασης, καὶ εἰς ἄλλος μέγας βαθμῶν καὶ αὐτός. Ταῦτα τὰ πολλὰ παράξενον συμβεβηκὸς ἐγέννησε πολλὰς φήμας, ὅλας ἀντιφατικὰς, ἀλλ' οἱ ἔχοντες τὰς καλητέρας πληροφροσύνας τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνόμιζον μετὰ τινος βεβαιότητος ὅτι ἡ πρεσβεῖα αὕτη ἀπεστάλη διὰ νὰ πραγματευθῇ συνθήκας μετὰ τῶν Ἑλλήνων. Πιστεύουσιν ὅμως ἐν γένει ὅτι, ἐὰν ἔλειπον οἱ φόδοι, τοὺς ὁποίους διήγειρεν ὁ παστὴρ τῆς Αἰγύπτου, ὀλίγον ἤθελον ὠφελήσῃ αἱ παλαιότητες τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, καθότι ὁ σουλτᾶνς κατὰ το συνηθισμένον εἰς τὴν Τουρκικὴν μητρόπολιν ὕψος δὲν ἤθελε καταδεχθῇ νὰ δώσῃ ἀκρόασιν εἰς κάμμίαν ἐξωτερικὴν μεσολάβησιν ὡς πρὸς τοὺς ὑπηκόους του.

(Globe)

Ἡ εἰδησις ὅτι ἡ Τουρκία ἔστειλε πρέσβεις διὰ νὰ συνδιαλλαγῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων φαίνεται ἀξία τινὸς πίστεως. Τοιαύτη ἀπόφασις δὲν ἠδύνατο νὰ προέλθῃ εἰμὴ ἀπὸ τρέμου, διότι τὰ διδάναι ποτὲ δὲν ἐσυνήθισε νὰ ἐξευτελίζεται μετὰ τοιαύτας διαλλαγὰς. Ἀπὸ τινος τῶν ξενικῶν ἐφημερίδων ἀποδίδεται τοῦτο εἰς τὴν πρὸς τὸν παστᾶν τῆς Αἰγύπτου διεργεθεῖσαν ζηλοτυπίαν ἀπὸ ἄλλας παριστάνεται ὡς στρατήγηρα διπλωματικόν, καὶ ἀπὸ τινος τρίτην λέγεται ὅτι προήλθεν ἀπὸ φόδου παρεμβολῆς τοῦ μακαρίτου αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας. Τῇ ἀληθείᾳ ἐπὶ τινος καιροῦ ἔγινε φανερόν ὅτι ἡ κατὰ τῆς μεγάλης ἐκείνης δαπάνης εἰς σώματα καὶ χρήματα, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπέπλευσαν διάφοροι σῶ-